

ГОЛОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

11/10-1225

17.07.2020

Міністру внутрішніх справ України

АВАКОВУ А.Б.

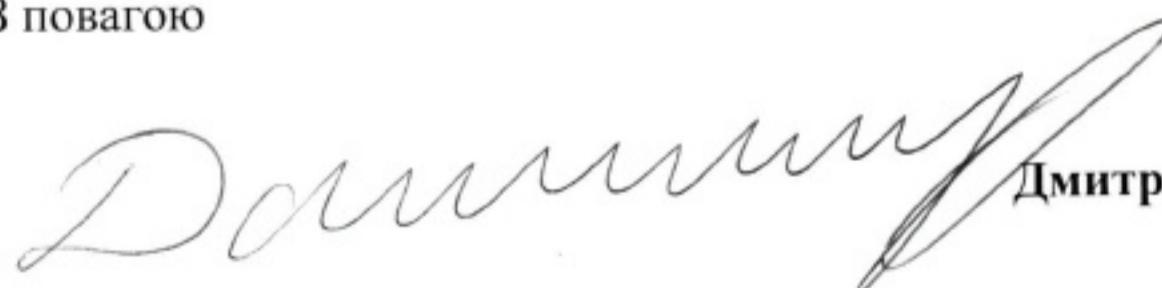
Шановний Арсене Борисович!

Надсилаємо адресований Вам депутатський запит народного депутата України Василевської-Смаглюк О. М., оголошений на засіданні Верховної Ради України 17 липня 2020 року, для розгляду і надання відповіді автору запиту і Голові Верховної Ради України у встановлений чинним законодавством 15-денний термін.

Додатки: депутатський запит на 3 арк. у 1 прим.

матеріали на 5 арк.

З повагою

Дмитро РАЗУМКОВ

1225

НАРОДНИЙ ДЕПУТАТ УКРАЇНИ

Україна, 01008, м. Київ, вул. Грушевського, 5

vasylevska-smahliuk@rada.gov.ua

№ 302/696/07-20

від “13” липня 2020 року

Міністру внутрішніх справ України
Авакову А.Б.

ДЕПУТАТСЬКИЙ ЗАПИТ

*про вжиття заходів щодо поновлення
громадянства Василевського С.П.*

Шановний Арсене Борисович!

До мене звернувся Сергій Павлович Василевський (копію звернення додаю), людина яка з 2003 року намагається відстояти своє право бути громадянином України та мати український паспорт.

Сергій Павлович народився, виріс та здобув освіту у місті Києві, в Українській РСР, з території якої у 1986 році був направлений на роботу в райони Крайньої Півночі. У 1992 році він розірвав контракт та повернувся в Україну. В 2003 році ГУ МВС України в м. Києві прийняло рішення про оформлення набуття ним громадянства на підставі частини першої статті 8 Закону України «Про громадянство України». А в грудні 2008 року ГУ МВС України в м. Києві прийняло рішення про скасування рішення про оформлене набуття громадянства через невиконання зобов'язання припинити іноземне громадянство протягом двох років з моменту набуття громадянства України.

Разом з тим, станом на дату прийняття ГУ МВС України в м. Києві рішення про скасування громадянства пана Василевського норма статті, на підставі якої могло бути прийнято таке рішення, передбачала:

«Рішення про оформлення набуття громадянства України скасовується, якщо особа набула громадянство України відповідно до статей 8 та 10 цього Закону шляхом обману, внаслідок подання свідомо неправдивих відомостей або фальшивих документів, приховання будь-якого суттєвого факту, за наявності якого особа не може набути громадянство України».

За запевненнями Сергія Павловича ним не було подано жодних недостовірних відомостей, у зв'язку з чим позбавлення його громадянства є безпідставним. Пан Василевський наполягає, що він ніколи не набував громадянства Російської Федерації, що, зокрема, підтверджується і тим, що коли у 1993 році він вимушений був повернутися до Російської Федерації для участі у суді і у нього викрали документи, органи державної влади Російської Федерації видали йому дублікат радянського паспорта, а не паспорт Російської Федерації (копію паспорта додаю).

З моменту позбавлення його громадянства у 2008 році, тобто останні дванадцять років Сергій Павлович намагається поновити своє громадянство України, однак органи Державної міграційної служби наполягають на тому, щоб він вийшов з громадянства Російської Федерації для набуття ним громадянства України, чого він зробити не може, оскільки він російського громадянства не набував. В намаганні якось вирішити ситуацію, пан Василевський звернувся до російського консульства, де йому запропонували сплатити консульський збір, перевірити наявність у нього російського громадянства і за відсутності останнього вступити до громадянства Російської Федерації, а потім з нього вийти, про що надати довідку органам ДМС України. Сергій Павлович з патріотичних міркувань відмовився від запропонованого консульством вирішення його проблеми.

Я вважаю неприпустимою ситуацію, за якої на шостому році війни з Російською Федерацією бюрократичні процедури все ще змушують наших людей платити консульський збір до державного бюджету Російської Федерації і штовхають наших громадян до співпраці з урядом держави-агресора. Нагадаю, Закон України «Про громадянство України» передбачає керівні принципи державної політики у сфері громадянства – запобігання виникненню випадків безгромадянства та неможливості позбавлення громадянина України громадянства України. На моє глибоке переконання робота державного апарату має бути направлена на стимулювання набуття українського громадянства якомога більшою кількістю етнічних українців, замість створення для них ситуації за якої їм доводиться боротися за своє право мати громадянство України.

Сергію Павловичу 63 роки, він спеціаліст у галузі авіації, однак не може отримати роботу через відсутність у нього громадянства. Президент України через програму «Повертайся та залишайся» намагається повернути до України українських фахівців з усього світу. Спротив державного апарату у питаннях визнання і сприяння соціалізації тих українців, які вже знаходяться на нашій території, видається діями, що шкодять програмі Президента та проголошуваному ним внутрішньому курсу держави.

У зв'язку із вищезазначеним, керуючись статтею 15 Закону України «Про статус народного депутата», прошу Вас у найкоротші терміни розглянути можливість скасування рішення ГУ МВС України в м. Києві від 20.12.2008

року про скасування громадянства України та сприяти йому у отриманні паспорта громадянина України.

Додаток:

1. Копія звернення на 3 арк.
2. Копія паспорту громадянина Радянського Союзу Соціалістичних Республік на 2 арк.

З повагою
народний депутат України
(посв. № 302)

О.М. Василевська-Смаглюк